



ת"פ 1506/09/16 - מדינת ישראל נגד א ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1506-09-16 מדינת ישראל נ' ג

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תמיר אלטיט
נגד
א ג
הנאשם: ע"י ב"כ עו"ד ניר אלפסה

גזר דין

א. רקע כללי והקביעות הרלוואנטיות מתוך הכרעת הדין:

1. הנאשם, יליד שנת 1959, וגב' פ' ג (להלן - פ') (הינם זוג נשוי ולהם תשעה ילדים - שניים משותפים והיתר מנישואים קודמים של שניהם. הנאשם ופ' נישאו לפני כעשרים שנה, ב---, ועלו ארצה לפני 13 שנים לערך. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום התגוררו השניים, יחד עם ילדיהם, בדירה ברח' ---- (להלן - הבית).
2. הנאשם הואשם בכתב האישום, בשלושה אירועים (בשלושה אישומים), בתקיפת בני משפחתו ללא גרימת חבלות (עבירות של תקיפה סתם). באישום הראשון הואשם הנאשם בתקיפת בתו ד' (בת ה-17 דאז); באישום השני הואשם הנאשם בתקיפתה של פ'; ובאישום השלישי הואשם הנאשם בתקיפת בנו מ (בן ה-18 דאז). הנאשם כפר במיוחס לו ולאחר שמיעת ראיות הורשע באישום הראשון וזוכה מיתר האישומים.
3. בהקשר לאישום הראשון נתקבלה בהכרת הדין עדותה של ד' . על יסוד עדות זו נקבע כי ביום שישי 26.8.16 בשעה 22:30 או בסמוך לכך, בעודו בהשפעת אלכוהול, תקף הנאשם את ד' בכך שהכה בגופה באמצעות ידיו ובעט בה. יוטעם, כי הנאשם בעט בד' בבטנה וכתוצאה מכך היא נפלה על הרצפה ונאנקה מכאבים.
4. הנאשם הורשע אפוא, בגין אירוע זה, בתקיפה סתם (של קטין על ידי אחראי), עבירה לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
5. עוד יש לציין, כי מתוך העדויות שנשמעו בבית המשפט התברר שבבית שררה אווירה עכורה בין בני הזוג, בעיקר על רקע דרך התנהלותו הנאשם. כפי שנקבע בפסקה 51 להכרעת הדין: **"מהעדויות במשפט עלה בבירור כי הנאשם סובל מבעיות כלליות בהתנהגותו, שדומה כי מקורן בכך שעם העלייה ארצה לא השכיל הנאשם להשתלב בעבודה והחל לכלות את זמנו בבטלה ובשתייה;**



והכל למגינת ליבה של פ' "

ב.

הראיות לקביעת העונש ותמצית טיעוני הצדדים:

6. המאשימה לא הגישה ראיות לקביעת העונש. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרתן הרבה של עבירות האלימות במשפחה, שביצוען פוגע בערך החברתי החשוב של שמירת שלמות גופו של אדם. במקרה דנא, חומרה נוספת נעוצה בגילה הצעיר של ד' ובעובדה שהרקע לתקיפה היה ניסיונה של ד' לגונן על אמה (פ').
7. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין שישה חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה בהקשר זה לפסיקה, ובמיוחד לרע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.01.2016). לא למותר אפוא להעיר, כי במקרה הנ"ל אמנם נגזר בסופו של דבר עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, אך הרף התחתון של מתחם העונש ההולם נקבע על ענישה צופה פני עתיד בלבד.
8. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, אך הדגיש את העובדה שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וכן את התנהלותו של הנאשם מול פ' על רקע צריכת אלכוהול. יחד עם זאת, ב"כ המאשימה הוסיף, בהגנותו, כי יש למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. עוד עתר ב"כ המאשימה להטלת ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, פיצויים וקנס כספי.
9. ב"כ הנאשם, מצידו, עתר להקלה עם מרשו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, שממנה יש ללמוד, לשיטתו, כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעבירה של תקיפה סתם, גם כאשר מדובר באלימות במשפחה, הוא בענישה הצופה פני עתיד. בהקשר זה הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה שהנאשם הורשע בגין אירוע אחד, שהינו נקודתי באופיו ושממנו לא נגרמה לד' פגיעה ארוכת טווח כלשהי, בין פיזית ובין נפשית.
10. באשר למיקום הנאשם בתוך מתחם עונש זה, שכאמור לשיטת ב"כ הנאשם מתחיל בענישה צופה פני עתיד, עתר ב"כ הנאשם למקם את מרשו בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם הדגיש בהקשר זה את גילו של הנאשם, שכיום הינו כבן 59 שנים, וכן את היעדרו של כל עבר פלילי. יתר על כן, הנאשם נעצר בזמנו בגין תיק זה למשך מספר ימים, ולאחר הגשת כתב האישום ולכל אורך ניהול המשפט אף היה נתון בתנאים מגבילים משמעותיים, כך שהנאשם לקה גם במישור זה.
11. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את בעיותיו הכלליות של הנאשם, הן בתחום הבריאות והן בתחום בריאות הנפש, תוך שהפנה למסמכים רפואיים (ר' ס' 1/ס' 2). בנוסף, הנאשם אינו עובד ומתפרנס מקצבת נכות דלה, שאף היא קוצצה (לפי טענתו). מכאן, שלנאשם אף אין יכולת מעשית לעמוד בענישה כלכלית כלשהי.
12. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, תיאר את מצבו הקשה וציין כי אין לו כסף אפילו לנסיעות. הנאשם גם הביע את רצונו לשוב לביתו ולחיי הקודמים.

ג.

דין והכרעה:



(1) קביעת מתחם העונש ההולם:

13. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיני הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40יג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.
14. באשר לעבירות אלימות חזרה הפסיקה וקבעה כי מדובר בעבירות חמורות, שביצוען פוגע בערכי-יסוד חברתיים ובהם ההגנה על שלום הגוף וההגנה על ביטחון הציבור. פגיעה זו, כפי שהטעים ב"כ המאשימה, מתעצמת אף ביתר שאת כאשר מדובר באלימות המבוצעת בתוך התא המשפחתי.
15. יחד עם זאת, כאשר מדובר באירוע בודד של תקיפה סתם, מדיניות הענישה הנהוגה - כהשתקפותה לא רק בפסיקה שהגישה ההגנה אלא גם בפסיקה שהוגשה כאמור מטעם המאשימה - קובעת את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בענישה צופה פני עתיד. לפיכך, ובהתחשב במכלול עובדות האירוע כפי שנקבעו בהכרעת הדין, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו הינו בין ענישה צופה פני עתיד לבין 9 חודשי מאסר בפועל.

(2) גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

16. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.
17. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:
- עברו הפלילי של הנאשם -** לנאשם אין הרשעות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש, בפרט בהתחשב בעובדה שמדובר בנאשם שאינו צעיר, כאמור יליד שנת 1959.
- הודאה ונטילת אחריות -** הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא, שכלל חקירה נגדית ממצה של העדים, לרבות המתלוננים. יחד עם זאת, מעבר לכך שזוהי זכותו של הנאשם לנהל משפט (ור' גם בהוראות סעיף 40יא(6) סיפא לחוק העונשין), במקרה דנא זוכה הנאשם משניים מתוך שלושה אישומים שבהם הואשם.
- חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה -** מאז ביצוע העבירה חלפה כשנה וחצי. אמנם לא מדובר בתקופה ממושכת בצורה יוצאת דופן, אך יש להתחשב בכך שהנאשם היה נתון במשך כל תקופה זו בתנאים מגבילים.
18. העולה משקלול העובדות והנסיבות הנ"ל הוא שיש לגזור את עונשו של הנאשם בקירוב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם, אם כי לא ברף התחתון ממש. יתר על כן, נוכח הנסיבות שהתבררו במהלך המשפט באשר למערכת היחסים העכורה במשפחה, מדובר במקרה מובהק המחייב התערבות טיפולית - במסגרת עונש של "צו מבחן" - וזאת על מנת לוודא מעקב של רשויות הרווחה אחר הליך שיקומו של הנאשם.



19. לבסוף, בעניין גזירת עונשו של הנאשם אין מקום לקבל את עתירת המאשימה להשתת ענישה כלכלית. כאמור, הנאשם אינו עובד, לוקה בבריאותו ולמעשה מתפרנס מקצבת נכות דלה, כך שבפועל הוא חסר כל. בנסיבות אלה נראה בבירור שהנאשם לא יוכל לעמוד בענישה כלכלית; וכמעט למותר לציין כי ענישה כלכלית לא נועדה להביא לשליחתו של הנאשם למאסר.

ד. סוף דבר:

20. לפיכך - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ב) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות. השירות יבוצע בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ג) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור את דינו מחדש, כבראשונה.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן, אשר מתבקש לגבש תכנית של"צ לנאשם בהקדם האפשרי ולכל המאוחר בתוך 45 יום מהיום.

באחריות ב"כ הנאשם לוודא יצירת קשר בין הנאשם לבין שירות המבחן בהקדם האפשרי ועוד בטרם ישוב הנאשם לביתו, ככל שיבקש לעשות כן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, במעמד הצדדים.